

Hong Kong s'aïlla pel coronavirus

Un pacient alemany, primer cas de contagi de la malaltia dins la Unió Europea

Roda de premsa ahir a Hong Kong ■ EFE

Víctor García de Gomar. Director artístic del Liceu

"A l'òpera li cal una revolució"

Les reserves dels embassaments creixen un 30%

El temporal 'Glòria' deixa els pantans plens a vessar i l'ACA avança que caldrà fer buidatges graduals per seguretat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 29 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15254 - AVUI / Any XLII. Núm. 14124 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-15

4.146.274,97 €

PERSECUCIÓ • El Tribunal de Comptes reclama 4,1 milions a Puigdemont, Junqueras, 13 exconsellers i 14 càrrecs de govern per l'1-O **FIANÇA** • Hi ha una fiança de 5,8 milions en un altre jutjat pel mateix

Junqueras, Turull, Romeva, Forn, Rull i Bassa, en les seves compareixences d'ahir al Parlament ■ JOSEP LOSADA / EFE

El TC apunta ara a Torrent i Costa per desobediència

Per haver tramitat resolucions al Parlament sobre l'autodeterminació i la monarquia

Sánchez es reunirà amb Torra el dia 6 a Barcelona

Acord per a la trobada entre presidents

De la presó al Parlament

Els sis presos polítics que eren al govern declaren a la comissió del 155

DIUMENGE 9 DE FEBRER A LES 12.30H
CALÇOTADA TEATRAL
MATINAL DE TEATRE A MAS LLAGOSTERA AMB "EL SOMMELIER" DE FERMÍ FERNÁNDEZ
TAST DE VINS DE JANÉ VENTURA
CALÇOTADA ENTRE VINYES I TALLERS INFANTILS PER ALS MÉS PETITS

9 DE FEBRER
49€
18€
MENÚ INFANTIL

REGALA experiències

www.masllagostera.com
Carretera T240 Km 0,5
La Bisbal del Penedès
RESERVES
info@masllagostera.com
T. 635 55 69 55

Mas Llagostera

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Tian Riba

Psicoanàlisi

Estic bloquejat. Busco la solució a *Els llibres i els dies*, un treball d'Anna Folqué i Gerard Malet que tinc al costat de

l'ordinador. És un volum en què cada dia de l'any s'explica alguna obra literària que hi té relació. "Quin dia és avui?", penso. 28 de gener. Es parla de l'obra de Francesc Puigpelat *Roger de Flor, el lleó de Constantinoble*. Caram. Es veu que aquest dia, segons imagina Puigpelat, Roger de Flor escriu a Ramon Muntaner considerant-se ja cèsar de l'Imperi. Ja és això, ja, penso. Però, segueixo. I avui, per al lector, 29 de gener? Avui toca *La naúsea*, de Jean-Paul Sartre, l'home que el 1964 va rebutjar el premi Nobel de literatura per motius polítics. Interessant. No el va recollir, es veu, perquè no volia formar part del sistema. O que el recuperessin pel sistema. Ja és això, també. Però, i *La naúsea*?, de què va? Què hi passa el 29 de gener? Doncs el 29 de gener Antoine Roquentin, un historiador que investiga un aristòcra-

Un míting el 29 de febrer i al centre del món segons Dalí és el retrat de la política catalana

ta de la cort de Maria Antonieta, escriu al seu diari: és a la biblioteca i un tipus a qui anomena l'Autodidacte va a dir-li bon dia. Però, quan li dona la mà, li sembla que toca un cuc blanc i gruixut. Ja és això, ja. Però aquest surrealisme em trasllada mentalment un mes endavant. Al dia més surrealista de tots. Aquell que només passa un cop cada quatre anys. Al 29 de febrer. A *La muntanya màgica* de Thomas Mann, Hans Castor, el protagonista, fill d'una família burgesa d'Hamburg, visita un cosí seu en un sanatori de Suïssa. Hi ha d'anar tres setmanes, però s'hi acaba passant set anys, en un viatge cap a l'espiritualitat, enmig d'una mena de bohèmia alpina i malaltissa, on se sent atret per la Clàudia i pel clima de superficialitat burgesa. El Hans parla del 29 de febrer com si fos un dia situat fora del calendari, un dia al marge del món, un dia en què tot és possible, en què tot s'hi val. Ja és això, ja. Es veu que aquest dia hi haurà un míting a Perpinyà, on Salvador Dalí va situar el centre del món. Concretament, a l'estació de tren. Ja és això.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Tot això per una pancarta?

Fa uns quants dies vaig anar al Palau de la Generalitat per assistir a la concessió dels Premis de Turisme de la Generalitat perquè hi reconeixien una meva amiga, Dolors Vidal, amb una medalla al Millor Projecte de Coneixement i Recerca que ella va voler compartir amb tots els que hi han col·laborat, fonamentalment a la Universitat de Girona, on fa molts anys que imparteix classes amb la idea que el turisme és un valor cultural i, per tant, no reduïble a un mer negoci. A l'acte d'entrega, que va celebrar-se al saló Sant Jordi amb aquelles pintures històriques horroroses dels temps de Primo de Rivera, hi havia el president Quim Torra, que, en fer el seu discurs, va semblar que agafava forces per recordar que estàvem a l'edifici d'una institució de la qual havíem de tenir consciència de la seva significació històrica per valorar-la i defensar-la en el present.

Un cop acabat el lliurament, van convidar-nos, als assistents, a una discredita celebració al Pati dels Taroners. Allà s'hi va comentar que ves a saber si aquell seria l'últim acte on

“El president Torra no ha tingut justícia perquè els jutges col·laboren en una persecució política

Quim Torra hi participaria com a president de la Generalitat. Es comentava com una mitja broma derivada de la incredulitat davant del fet que un president de la Generalitat pugui deixar de ser-ho per una pancarta. Una pancarta motiu de controvèrsia, certament, i de la qual no acabaríem mai de discutir sobre si pagava la pena o no mantenir-la al balcó del Palau com a gest de desobediència deguda, però de la qual s'ha de dir que se solidaritza amb unes persones sense atacar o dis-

criminar cap col·lectiu, cosa que sí fan determinats partits polítics i d'aquí els seus líders sense ser inhabilitats. En aquell moment, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ja havia condemnat Torra a un any i mig d'inhabilitació i la Junta Electoral Central li havia retirat les credencials com a diputat. El cas és que, a l'endemà, el Tribunal Suprem havia de pronunciar-se sobre la petició de suspendre l'acord de la JEC presentada per l'advocat del president. Aquest, quan gairebé no hi quedava ningú, va fer-se present al Pati dels Taroners com si volgués passar-hi sense fer-se notar, però van interpellar-lo i va quedar-s'hi conversant una estona. Quan se'n va anar, algú va cridar: "Sort, Torra." A l'endemà, el TS va rebutjar la suspensió cautelar de l'acord de la JEC. I és així que aquest joc dels disbarats ha continuat fins que se li ha retirat l'acta de diputat. No ha tingut sort? Més aviat no ha tingut justícia perquè els jutges col·laboren en una persecució política. De la resta, sincerament, em provoca tanta perplexitat i confusió que millor guardar-ne silenci.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/8wijkj>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Fer el ridícul

Ahir, tan important com les presències que hi va haver al Parlament de Catalunya, ho van ser les absències. Hi havia, ja ho saben vostès, sis dels presos polítics catalans –quina joia veure'ls– que anaven a explicar els efectes que per a aquest país ha tingut el 155, que és aquest article de la Constitució que un bon dia ens van aplicar i que encara no ha marxat del tot. Quina joia, deia, veure'ls, i quin respecte que em va fer sentir no només la seva veu sinó les seves reflexions. Per uns moments, observant-los asseguts a la sala del Parlament on es reunia la comissió d'investigació, em va semblar que el d'ahir era un dia normal. Però no. Va ser un miratge. No era un dia normal i al vespre ja eren tots a la presó. Qui digui que no el va impressionar la seva fermesa, la seva fortalesa, veure'ls allà, és que no és d'aquest món, que no té cap mena de sensibilitat o, és clar, que és de Ciuta-

“Ahir, tan important com les presències al Parlament, ho van ser les absències

dans. Perquè el que va fer ahir Ciutadans em va semblar una vergonya. M'ho sembla també el que van fer els socialistes i els populars, que van decidir no participar-hi. Còmplices com van ser del 155 (ahir mateix el PSC encara insistia que “l'aplicació del 155 va ser imprescindible per restablir l'ordre constitucional” a Catalunya),

populars i socialistes van optar per quedar-se a casa i estalviar-se veure's cara a cara amb aquells qui ja porten més de dos anys a la presó. Hi tenen tot el dret. Ciutadans, en canvi, va optar pel que saben fer: la provocació. Quina insensibilitat, i quina inhumanitat, presentar-se a la comissió, fer un grapat de retrets i no quedar-se ni a escoltar les explicacions. Aquest és el respecte que els tenen? Junqueras, fi i irònic com és, li ho va retreure: “No s'esperen ni a la resposta? Se'n van ara que havíem començat a dialogar!”, li va deixar anar a Lorena Roldán quan abandonava la sala. I Turull va anar encara més enllà i els va tractar de “maleducats i covards”. Malauradament, em sembla que aquest és el llegat d'Arrimadas a Roldán, l'estratègia de la provocació. Ahir em sembla que no tocava. I que no només van fer el ridícul sinó que, em va semblar, encara en van marxar orgullosos.

De reüll

Emma Ansola

Dies de contrastos

Dos anys dels fets d'octubre i ahir els presos polítics tornaven a la cambra catalana de manera breu però intensa. Ho feien l'endemà que en aquell mateix espai el govern de JxCat i ERC hagués saltat per l'aire per la suspensió del president de la Generalitat Quim Torra com a diputat electe i l'acceptació dels fets per part de la mesa del Parlament i ERC. A l'edifici de la Ciutadella, treballadors de la cambra, diputats i tècnics dels departaments de govern els donaven la benvinguda entre aplaudiments i crits de llibertat al llarg

En 48 hores el Parlament ha viscut la cara i la creu dels fets d'octubre

de tot un passadís humà que arrencava des de la planta baixa fins a les dependències de Presidència, on els exconsellers esperaven abans d'intervenir en el ple. La imatge contrastava amb la viscuda en aquell mateix indret dotze hores abans amb el silenci com a única resposta a la trencadissa d'un

govern els membres del qual havien fracassat en les negociacions per gestionar el resultat i els dies polítics posteriors, precisament, als fets d'octubre que ara es victorejaven. El Parlament vivia en quaranta-vuit hores la cara i la creu d'uns mateixos fets històrics que encara resten pendents de digerir per molts dels seus espectadors. Aplaudiments per als presos polítics, silenci per als polítics que estan en llibertat, expressió del caos en què viu la política catalana escanyada i sotmesa a una pressió judicial per a la qual no sembla que hi hagi fre ni en dies que semblen un miratge.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DEL TRIBUNAL DE COMPTES

María José de la Fuente

Doble condemna

La repressió del referèndum de l'1-O està planificada des d'abans que es votés i avança implacable. Els responsables han de ser perseguits i empresonats, i també espoliats. El govern espanyol va certificar que no es va gastar res per l'1-O, però el Tribunal de Comptes els reclama ara, i de moment, 4,2 milions.

DIPUTADA DE CIUTADANS AL PARLAMENT

Lorena Roldán

De xou en xou

La feina de la nova líder de Ciutadans no té res a veure amb la ciutadania, ni la política; només amb buscar quota mediàtica, muntant xous per cridar l'atenció. Dilluns tocava cridar a Torra “delinqüent”; dimarts, fer un discurs davant de Junqueras i marxar sense escoltar la resposta; dimecres... Aportació zero.

DIRECTOR ARTÍSTIC DEL LICEU

Víctor García de Gomar

Enlairar el Liceu

Tres mesos després d'assumir el càrrec, el director artístic del Liceu posa fil a l'agulla per deixar enrere la crisi estructural del teatre i enlairar-lo de nou, amb grans veus en el programa, però també obrint-lo més enllà de les elits i recuperant la confluència de disciplines artístiques tan pròpia dels orígens de l'òpera.

EDITORIAL

Els presos tornen al Parlament

La presència d'Oriol Junqueras, Jordi Turull, Raül Romeva, Joaquim Forn, Josep Rull i Montse Bassa al Parlament per comparèixer davant de la comissió d'investigació del 155 ha estat positiva des de diversos punts de vista. En primer lloc, perquè és el lloc natural d'uns polítics que creuen en la democràcia, la pau i el diàleg i defensen aquests valors com a fórmula per resoldre els conflictes i millorar la vida dels ciutadans. És un insult a la intel·ligència, a la democràcia i a la política que hagin de parlar des de una cel·la i no des del faristol. En segon lloc per demostrar a tothom, pensi com pensi, que la presó injusta i política no els converteix en delinqüents com pretenen alguns, ans al contrari, és una pírrica victòria per al carceller i no evita que mantinguin intacta la seva convicció en el projecte independentista, en el dret a l'autodeterminació i en el diàleg amb l'Estat.

La seva compareixença va ser una lliçó de respecte polític i de voluntat d'entesa amb els seus adversaris polítics: els que els volen tancats, els de Ciutadans que van anar a parlar però no a escoltar, els del PP, el PSC i els exgovernants espanyols que no van tenir el coratge de defensar el 155 i la repressió davant de les seves víctimes. En quart lloc, per poder assumir en primera persona l'autocrítica necessària i alhora exercir la legítima defensa desmentint els errors, enganys i culpes que se'ls han atribuït aprofitant el seu confinament. També va ser positiva per rescatar la complicitat, la determinació i el lideratge conjunt que van fer possible l'1-O i convèncer una majoria de la ciutadania, i per posar-los en contrast amb la fractura i falta de rumb que impedeix al govern liderar el país. I, finalment, tots ells són el viu exemple de la inutilitat d'un 155 que va perjudicar tots els catalans i no va resoldre el conflicte polític.

Tal dia com avui fa...

1 any

Cap delictes

Buch i Lloveras no van cometre cap delictes l'1-0. El TSJC arxiva la causa en què se'ls acusava d'haver informat els socis de l'ACM i l'AMI de la convocatòria.

10 anys

Jubilació als 67

El Consell de Ministres té previst aprovar la proposta d'endarrerir l'edat obligatòria de jubilació als 67 anys, dos anys més tard que l'actual.

20 anys

Resposta unànime

La caòtica proliferació d'antenes de telefonia provoca la resposta unànime de veïns, partits, grups ecologistes i altres institucions públiques.

Full de ruta

Signatura

Moderació i cinisme

Hi ha experts a crear un problema i convertir-se després en els més severos denunciants d'aquest problema. La turismofòbia, per exemple. Fa uns anys un grup mediàtic moderat, centrat i monàrquic va impulsar una campanya d'alarmes i exageracions sobre l'incivisme que assolava Barcelona. Una revetlla de Sant Joan que va acabar (com sempre) amb les platges plenes de llunes de cervesa i de borratxos dormint la mona va ser el punt de partida d'una intensa allau de notícies i reportatges sobre com de malament estava el centre de la ciutat per culpa de la desídia de l'Ajuntament, incapaç de posar fre a les hordes de joves, molts d'ells estrangers, que feien *bottlelón* al Gòtic, a Gràcia o allà on els venia de gust.

La pressió va ser tan gran que el cas es va tancar amb l'aprovació per part de l'Ajuntament d'una ordenança de civisme valorada en més de 7 milions d'euros, i en un nou contracte publicitari amb el grup mediàtic. Tot arreglat. Però el misatge ja havia quedat allà: la ciutat no és per divertir-se, sinó per dormir i treballar; la ciutat s'ha convertit en la Meca dels incívics de tot Europa; hi ha massa turistes i es comporten com animals. Etcètera. Anys després, aquell grup alertava sobre la turismofòbia: com es pot voler posar en risc un sector econòmic tan potent i estratègic per al país? Com es pot ser tan irresponsable?, es preguntaven els moderats opinadors.

En política, si fa no fa, el mateix. Des del 2012 l'independentisme ha volgut fer un camí pactat, però l'Estat i els partits que en defensen la seva unitat van bloquejar qualsevol aproximació. Fins abocar l'independentisme a un dilema desesperat: o renunciar-hi o tirar milles de manera unilateral. Per a sorpresa de l'Estat i dels partits que li donen suport, l'independentisme va optar per la segona opció.

Des de la tardor del 2017, l'Estat castiga amb repressió el problema que ell mateix va crear en negar-se a donar sortida política a una demanda ciutadana tan important. Ara, aquesta mateixa repressió ha fet que l'independentisme trenqui la unitat estratègica, els dos partits principals estiguin a punt de partir peres i el govern català tingui greus dificultats per governar. Però és clar: els partits i mitjans que van crear el problema, tan monàrquics i centrats ells, no poden ara sinó assenyalar el desgovern dels independentistes. La hipocresia és, segurament, el més moderat dels cinismes.

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora

Busco dentista honest

Vaig arribar al meu dentista, el Dr. Navarro, molt mal ferida. Venia d'una promoció per a àmbits laborals, d'aquella mena de "si treballes aquí, revisió de la boca i higiene gratuïtes". Em van diagnosticar cinc càries, i la primera estava tan malament que s'havia de matar el nervi. Resultat: infecció i un dolor que encara recordo. Cansada de veure'm patir, la meva mestra de primària em va enviar al seu dentista, feia més de 40 anys que hi anava i era de la seva total confiança. Quan em va salvar el queixal, li vaig dir que ja quedariem per la resta de càries que tenia. "Quines càries? -em va preguntar-. No tens cap càries, i aquest queixal fet malbé segurament tampoc tenia res. Se'n diu hipermedicallització -em va explicar-, i serveix per guanyar diners."

Durant 20 anys he estat en bones mans. I no he tingut ni una sola càries, m'he fet les meves neteges, les meves revisions, i l'única història destacable és que em van haver de

treure un queixal del seny, i la meua vida dental ha estat feliç i confiada. Però el meu dentista s'ha jubilat i he hagut de tornar a buscar-me la vida.

AQUEST COP ja soc un gat vell -que és diferent a ser una gata maula- i he tingut molta vista. Just després de fer-me una higiene dental i una radiografia que certificava una dentadura perfecta, no he esperat ni una setmana i he anat a buscar un nou

dentista. El resultat, fins ara no ha estat bo, el primer dentista em volia fer un curetatge dental de les genives, el segon em va oferir un tractament de gairebé 1.000 euros que no necessitava, però el cas més flagrant ha estat aquest, amb el següent diàleg:

-Tens tres càries

-No és cert, m'acabo de fer una radiografia i no tinc res.

-Ah, potser no, són taques de cafè.

NO ÉS FÀCIL TROBAR un dentista honest, amb tants dentistes, amb tantes mútues privades, amb tanta competència, amb tantes ganes de fer diners. Però, em pregunto, si la seguretat social està col·lapsada i amb recursos migrats i la sanitat privada és un negoci, aleshores, com es poden trobar metges veritablement honestos? Sisplau, necessitem certificats ètics per a les consultes mèdiques. Ser metge no significa necessàriament haver de ser bona persona. Hi ha molt bons metges però cada cop em costa més de trobar-los.

“Amb tanta competència i tantes ganes de fer diners, costa trobar un professional honest”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El Departament d'Educació trepitja els meus drets

■ Dimarts passat tenia previst, des de fa mesos, la realització d'un examen oficial de la Generalitat de Catalunya (les proves lliures d'obtenció de títols i certificats, POT). L'examen va ser cancel·lat a causa del temporal *Glòria* per recomanació de Protecció Civil. Amb menys d'una setmana d'antelació ens han comunicat les noves dates i han decidit que l'examen tingui lloc el pròxim dimecres. Just el dimecres estaré de viatge a Itàlia (torno aquell dia al vespre) i he al·legat als responsables de les proves la meua impossibilitat de presentar-me a l'examen per una causa de força major, ja que no puc cancel·lar el viatge ni canviar els vols. Els responsables d'Educació de la Generalitat no han fet cap intent de faci-

litar a les persones que, com jo, segurament no podem assistir a aquesta convocatòria per realitzar les POT 2019. S'han limitat a dir, simplement, que no poden respondre a la meua sol·licitud. No em sembla just que com sempre paguem justos per pecadors, ja que jo he estat estudiant durant dos mesos sencers una assignatura per, finalment i per una causa aliena a mi, no poder examinar-me.

PILI REDONDO
Barcelona

Bípedes

■ Els *bípedes* són individus que caminen amb els ulls fixos en el telèfon, que van avançant sense retirar la vista de l'aparell fins que quasi topen amb tu i a sobre t'esbronquen perquè no t'has apartat del seu camí. Entre aquests especimens hi ha també els ciclistes i els que

van amb patinet elèctric, que no en tenen prou amb el caril bici i envaeixen les voreres escoltant música amb els auriculars. Els que ens agrada passejar i no estem atrapats per les urgències dels *wat-sapps* tenim mala peça al teler i el risc de prendre mal per culpa d'aquests babaus.

ANTONI VILANOVA CASALS
Barcelona

JEL

■ Fa una setmana que he perdut la meua guia al món: el meu pare. Home llibertari, fins i tot en el seu nom, JEL (per la sigla del partit Juventudes Españolas Libertarias), fill i nebot de republicans que van perdre la guerra i van conèixer els camps de concentració, l'exili i la repressió. Tot i així, va viure la seva vida amb alegria, sentint-se estimat pels seus i en lluita constant per aconseguir unes condicions de treball millors,

a l'antiga Mercedes Benz, prop de la Maquinista. Home preocupat pels esdeveniments d'aquests últims anys, ha mort sense poder veure la República Catalana. Pare, continuaré lluitant perquè en un futur els nostres fills i els teus nets ho puguin veure: pel nostre passat, pel nostre present i pel nostre futur. Sempre t'estimarem!

SILVIA VILASÍS LORENTE
Barcelona

La sobirania del Parlament de Catalunya

■ Per què hem d'obeir el que digui la JEC, un òrgan administratiu? Si ho fem, li reconeixem un poder que no té, és a dir, som nosaltres qui l'hi conferim i, en fer-ho, el manllevem al Parlament de Catalunya, l'únic dipositori de la nostra sobirania.

MONTERRAT PAGÈS I PARETAS
Barcelona

La frase del dia

“Jo soc votant de Vox des de fa temps. No acostumo a canviar la meua posició ideològica amb facilitat”

Javier Tebas, PRESIDENT DE LA Lliga DE FUTBOL PROFESSIONAL (LFP)

Tribuna

Montserrat Nebrera. Professora de dret a la UIC

Una Catalunya líder

Catalunya la vertebrèn, políticament parlant, dos eixos (ideològic i identitari-territorial) que, almenys fins ara, no havien estat presents a la vegada en la major part de la resta d'Espanya, tot i que “*Teruel Existe*” o les reivindicacions lleoneses són espurnes de la replicació del fenomen en altres indrets. El nostre és un panorama fractal, cada cop més dividit i plural, on malgrat una llei electoral que premia els partits majoritaris, aquesta prima sols arriba a partits d'un cert nivell, mentre que d'allà en avall esdevé camp adobat per a una simfonia ideològica un xic pertorbadora i, ben segur, de complicada governabilitat.

MALGRAT ELS PREJUDICIS que solen manifestar els opinadors amb poc fonament en la història política recent i passada, no està dit que sigui la dreta la més refractària a la reivindicació territorial, ja sigui autonomista o independentista. No s'ha d'oblidar que el jacobinisme campa entre les baronies del PSOE i fins i tot ha fet difícil l'articulació d'un discurs unitari en Podemos, que per això defineix com Confluències bona part dels seus companys de viatge. En l'altra banda, en canvi, el carlisme és un bon exemple d'aproximació conservadora a “les Espanyes” anteriors als decrets de Nova Planta, que justament per la seva incardinació històrica no pot identificar-se de ple amb les posicions actuals però sens dubte no es pot alinear amb el centralisme. Amés, es pot dir que si el liberalisme s'arreglera majoritàriament a la dreta (així és continuament titllat per l'esquerra), és més fàcil per a una visió liberal del món acceptar l'existència de fórmules d'articulació de l'estat que facin prevaldre el principi subsidiarietat (i per tant nivell territorials d'autogovern) sempre que no estiguin renyides amb l'eficiència.

A AQUESTA COMPLEXITAT endèmica se n'hi ha afegit una de sobrevinguda, determinada per les diverses posicions polítiques enfront a l'unilateralisme independentista.

No podem saber del cert si els que s'han arrengrat amb la possibilitat de violentar les costures de la legalitat per aconseguir els seus objectius són els independentistes identitaris (els també dits “de primera hora”), aquells que van entreveure la possibilitat que un estat propi fos la fórmula per regenerar el sistema, o aquells altres, més conjunturals, indignats amb la dinàmica de l'aparell central de l'Estat quan es van veure fuetejats per la crisi econòmica. Però potser el que importa no és tant la causa de la voluntat de separar-se com el fet que hi ha gent que veu legítima la violència, si creu que la causa ho és. Si han existit la Guerra Santa o la Santa indignació, per què no, es preguntaran alguns, una justa revolució (amb sang o sense, amb violència física o psíquica) per a la consecució de la llibertat? Des d'aquesta última perspectiva, queda clar que qualsevol reivindicació que s'aixequi contra l'*statu quo* pot arribar a esdevenir legitimada (potser no

“Queda la força del catalanisme per encetar el discurs de la reconciliació, recomanant unitat des de la llibertat, dins de l'estat de dret, i convencent Catalunya de la seva obligació de liderar un canvi que va més enllà d'aquesta terra

sempre legítima), si triomfa. Així va passar amb el franquisme. Així podria haver estat amb el procés, si hagués reeixit. Però no ho ha fet.

LA REACCIÓ CONTRA aquesta errada de càlcul és diferent en cada independentisme: les CUP han decidit anar a Madrid, ERC anhela substituir l'extinta CiU (tot i que hi diuen alguns que ho tornaran a fer) i Junts per Catalunya està immersa en la pitjor crisi d'identitat de la seva breu història, pel fet de ser i no ser a la vegada fan de Puigdemont. També en els partits no independentistes s'han produït certes mutacions: socialistes i comuns aprenen posicions i fan més fàcil pensar en una ERC que accepti un tripartit d'esquerres, sobretot si el Congrés els reforma *ad hoc* el Codi Penal. Però això provoca una reacció amb Vox, que tiba del PP i per tant de Ciutadans, impeding que Catalunya Suma o com se li vulgui dir pugui sumar altra cosa que el de sempre.

QUÈ QUEDA AL MIG, esperant que la gent que el votaria s'atreveixi a donar la cara? La força del catalanisme, la veu que sense obediència estatal pugui encetar el discurs de la reconciliació sense servituds. Recomantant la unitat des de la llibertat i advertint que no hi ha llibertat jurídica si no és dins l'estat de dret. Convencent Catalunya de la seva obligació de liderar un canvi que va més enllà d'aquesta terra, que concorreix tot i tothom, per fer de les singularitats d'Espanya una potencialitat i no un entrebanc. Per reconèixer que “lliures i iguals” no vol dir descontrolats i uniformes, i que aquest advertiment val tant per a la dreta reaccionària i dogmàtica com per a l'esquerra llibertina i relativista.

NO EXPERIMENTEM l'esgotament de la inútil lluita entre germans? No sentim la necessitat que entre les mans, després del milió de greuges, ara que els arbres tornen a creure en Déu, ens esclati la Pau? Doncs som-hi!

De set en set

Ignasi Riera

El Delta

Sí, de l'Ebre. Que me l'han fet estimar, ben especialment, Víctor Canicio (que va morir el 2019, ara farà un any) i Se-

bastià Juan Arbó (Sant Carles de la Ràpita, 1902 – Barcelona, 1984). I també Joan Todó, amb la seva *Guia sentimental del delta de l'Ebre*. M'anguniegen, aquests dies, les notícies meteorològiques que ens recorden les destrosses previsibles, o temibles, per al futur d'un delta que ha estat un dels meus punts de peregrinació d'ençà que visc lluny de la meua Catalunya (trionfant). A Laia, i sempre amb el vistiplau del professor Sergi Beser, reeditàvem *Hores en blanc*, en primera edició de 1935, fet que m'obligava (o felix culpa!) a llegir amb calma tota l'obra de Sebastià Juan Arbó, crec que massa ignorada per un segment dels que ens marquen les prioritats de la tan *sublim* literatura catalana.

L'altre ebrenc apassionat pel seu Delta natal vivia a Heidelberg, al davant del riu Neckar. Com que el meu germà Josep Maria i jo vàrem tenir la sort de ser el seu editor, aquell *lo* Víctor ens va *obligar* a conèixer el delta de l'Ebre, amenaçat per massa punts: Víctor Canicio, que escrivia en castellà –la seva llengua, a més, com a professional que era de la traducció de l'alemany–, però que pensava en ebrenc, ens portava, cada cop que ens vàiem, per fer-nos conèixer el delta de l'Ebre des d'angles nous, inèdits. Li devem coneixements sobre el conreu de l'arròs, al qual hem dedicat tantes hores com a cuiners afeccionats, sobre els records de l'Ebre en les hores més tètriques d'aquella injusta, criminal, guerra (in)civil, sobre les piscifactories i sobre racons idíl·lics com *la casa de fusta* on ens paràvem a dinar. Com queda aquest Delta tan generós després d'aquests dies?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El TC colla ara Torrent i Costa tot i que no han desobeït

Advertència a la mesa del Parlament tot i que van retirar la condició de diputat a Torra

Els efectes de la llevantada que va dur el 'Glòria'

Els embassaments, al 100% de la capacitat, garanteixen aigua fins al 2021

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les lliçons dels presos

COMPAREIXENÇA Els exconsellers aprofiten la cita al Parlament per afermar conviccions i defensar la via del diàleg en un moment de tibantors internes en l'independentisme **RETRET** Turull i Forn no amaguen el seu enuig personal per l'enfrontament públic i acarnissat protagonitzat per JxCat i ERC dilluns a la cambra

Francesc Espiga
BARCELONA

Van ser rebuts amb tota la solemnitat possible, ateses les circumstàncies, i la seva entrada al recinte del Parlament, pels volts de quarts de nou del matí, va anar acompanyada d'una ovació tancada per part de diputats i treballadors de la casa. Poc més de tres mesos després que el Tribunal Suprem els condemnés a dures penes de reclusió, Oriol Junqueras, Jordi Turull, Raül Romeva, Joaquim Forn, Josep Rull i Dolors Bassa van comparèixer ahir a la cambra catalana per participar en la comissió que analitza els efectes de l'aplicació de l'article 155. D'aquesta qüestió concreta, però, se'n va parlar tot just el mínim necessari. Perquè la majoria d'exconsellers empresonats van aprofitar la seva primera oportunitat per parlar en públic després del judici per fer un al·legat essencialment polític i de defensa de les pròpies conviccions. Deixant de banda els apriorismes ideològics, les reflexions que van fer, el seu nivell d'oratoría i, per sobre de tot, la dignitat personal que van exhibir tenint en compte el que pesa sobre les seves espatlles, va contrastar, i de quina manera, amb l'especta-

cle que havien ofert JxCat i ERC el dia anterior al mateix Parlament, esbucant-se en públic sense cap mirament i mostrant una imatge que va fer envermellar independentistes i no independentistes a parts iguals. La dels presos va ser, en resum, una lliçó d'autoritat moral per a les pròpies files en un moment en què sembla que deambulin sense rumb fix i, sobretot, sense estratègia compartida.

Junqueras, el primer
Cadascun dels exconsellers va intervenir per separat, mentre la resta es mantenien confinats en una sala de la cambra literalment blindada al personal no autoritzat. El dispositiu de seguretat, sobretot a l'exterior del recinte, era ostentós. L'expectació mediàtica, també. Oriol Junqueras va ser el primer a parlar. I, ja d'entrada, es va veure que tenia ganes d'esplaiar-se, cosa que, d'altra banda, i com ell mateix va admetre, li costa poc. La seva va ser una apel·lació constant i reiterada al diàleg com a fórmula per resoldre el conflicte, un diàleg que, justament, adquireix la màxima raó de ser amb l'Estat i amb les forces que són contràries a la independència. "Per molt que cridin i que protestin i que no

els agradi, jo parlaré amb tothom", va afirmar. Alhora, però, va mostrar el seu "escepticisme" sobre les possibilitats que les converses amb el PSOE acabassin de donar fruits. Però, si més no, cal intentar-ho, vindria a ser la tesi. L'exvicepresident també va reflexionar sobre la repressió –"si estar a la presó és el preu que cal pagar perquè es visibilitzi que n'hi ha, doncs és el preu que he de pagar"–, va pronunciar

Junqueras i Romeva es van reivindicar com a polítics en actiu

el que es podria interpretar com un avís implícit cap a les iniciatives que posin en risc l'autogovern –"és millor construir la república des de les institucions que amb les institucions en contra"– i també va llançar més d'un dard –"aquells que més van aplaudir el 155, com Rivera, i els que el van aplicar amb més entusiasme, com Rajoy i Sáenz de Santamaría, ja no hi són. I jo sí que hi soc"–. Atenció a aquesta última frase. Malgrat la condemna a tretze anys de presó, Junqueras no abdica de la seva condició d'actor principal de la

política catalana. Una estona després, el seu company a l'executiu Raül Romeva també va manifestar una voluntat de mantenir viu el seu activisme malgrat la reclusió: "Seguirem fent política", va proclamar. En aquest registre, tots dos van ser els més explícits.

Com a primer compareixent, Junqueras també va protagonitzar una de les escenes del dia, concretament amb els diputats de Cs. Malgrat que la formació taronja no ha assistit mai a cap sessió de la comissió del 155, ahir va decidir fer-ho. I la seva líder, Lorena Roldán, en to mesurat, va instar Junqueras a "demandar perdó" per haver iniciat el procés. Quan ell es disposava a replicar, però, els representants de Ciutadans es van aixecar, van marxar i el van deixar amb la paraula a la boca. El PSC i el PP, per contra, no van variar el seu guió i no van participar en la compareixença.

Diagnòstic compartit
Si bé cadascuna de les allocucions dels presos va tenir guió propi, en alguns moments hi va haver convergències inherents a l'actualitat del moment. L'apel·lació al diàleg, per exemple, com a instrument per encarrilar el conflicte català, també va ser

Junqueras, Romeva i Forn, arribant ahir al matí al Parlament ■ JOSEP LOSADA

present en les intervencions de Dolors Bassa, Josep Rull i l'extítular de Presidència Jordi Turull. "Ara, fins i tot amb les conseqüències actuals, s'ha d'estar disposat al diàleg, però ha de ser real", va expressar aquest últim.

Així mateix, Turull va coincidir amb l'antic responsable d'Interior Joaquim Forn a l'hora de relatar com havien viscut amb

amargor personal, des de la presó, els estirabots que JxCat i ERC es van dedicar dilluns en directe amb motiu de la pèrdua de la condició de diputat de Quim Torra. "Si volen que la meua estada a la cel·la sigui més feliç, estalviem-nos episodis com aquests", va dir Turull, que com a recepta per sargir la unitat va demanar aplicar "la teoria del replà". És a dir, que tots els actors

L'APUNT Clarividents

Carles Sabaté

La presó anul·la les persones, però els exconsellers i l'exvicepresident que ahir van passar el dia al Parlament semblen haver sobreviscut a aquesta condemna. La seva clarividència en alguns àmbits de la política catalana, la seva visió estratègica del moment i la mirada llarga ens haurien anat bé com a país els darrers dos anys, en els quals la repressió ha anul·lat mol-

tes iniciatives, idees i voluntats. Per això els volien a la presó, juntament amb els Jordis i Forcadell. Però, com recordava Raül Romeva, continuaran fent política, i la política continuarà fent-se al Parlament, malgrat que la part de l'Estat més reaccionària –per ara, no el govern Sánchez– intenti substituir els resultats electorals pels tribunals o els organismes administratius.

de l'independentisme ce-
deixin en les seves posi-
cions per trobar-se en un
punt mitjà de consens.

El de Raül Romeva va
ser potser un dels al·legats
més abrandats. I passio-
nals. Orador brillant, va de-
fensar la coherència d'ac-
tuar segons unes idees, les
independentistes, que són
fruit d'una evolució perso-
nal, i en les quals es refer-
ma, tot i admetre que pot-

ser s'han comès errors a
l'hora d'intentar plasmar-
les. La cèlebre cantarella
de l'autocrítica que tantes
vegades es demana als
membres del govern de
Puigdemont. I, davant d'ai-
xò, ell respon amb una pre-
gunta retòrica: "On és l'au-
toocrítica de tota aquesta
gent que ens volia tancats
a la presó per haver defen-
sat una república?" Entre-
mig de la seva reflexió,

hi ha les moltes irregulari-
tats que han presidit la
causa judicial instruïda
contra els líders indepen-
dentistes, i que, igual que
Jordi Turull, no es va estar
d'enumerar. I de denun-
ciar, per descomptat.

L'objecte formal de la
comissió parlamentària
era relatar els efectes que
l'aplicació del 155 ha tin-
gut sobre l'autogovern de
Catalunya i, a aquesta tas-

ca, s'hi van dedicar espe-
cialment Joaquim Forn,
l'exconseller de Territori
Josep Rull, i l'extitular de
Trebball, Afers Socials i Fa-
mílies Dolors Bassa. Forn
va revelar que la interven-
ció de l'Estat va alentir me-
sures, plans d'actuació i,
fins i tot, compra de mate-
rial. I, per tant, cal blindar-
se perquè no torni a pas-
sar. "No ens podem per-
metre una regressió més,

perquè els que ens volen
reduïts a una simple com-
unitat autònoma camin-
en arrenglerats", va ex-
pressar Forn, que també
va refermar conviccions
amb un "ho tornaria a fer,
però millor". Josep Rull és
del mateix parer, tot i que
també va reconèixer, com,
per exemple, Raül Rome-
va, que hi ha hagut una
part significativa de la so-
cietat catalana que s'ha

Les frases

“La taula de diàleg és un pas endavant, perquè es reconeix l'existència d'un conflicte polític”

Oriol Junqueras
EXVICEPRESIDENT DEL GOVERN

“A la presó no puc amagar la meua tristor quan veig una desunió com la que es va veure dilluns aquí”

Jordi Turull
EXCONSELLER DE LA PRESIDÈNCIA

“En cap moment em peneixo de res del que hagi fet o expressat en termes de drets i llibertats”

Raül Romeva
EXCONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR

“Per a nosaltres, dilluns va ser un dia trist. Cal anteposar el país a les tàctiques de partit”

Joaquim Forn
EXCONSELLER D'INTERIOR

“Massa catalans no es van sentir com a pròpies les urnes de l'1-O... Ho tornaria a fer, però millor”

Josep Rull
EXCONSELLER DE TERRITORI

“Ens hem guanyat el dret a no rendir-nos, a construir un país més just i lliure”

Dolors Bassa
EXCONSELLERA DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES

sentit exclosa, o ferida, pel procés sobiranista. “Mas-
sa catalans no es van sen-
tir com a pròpies les urnes
de l'1-O”, va admetre l'ex-
titular de Territori. Dolors
Bassa va ser qui va tancar
la ronda de compareixen-
ces. I tampoc hi va faltar
una estrada d'orelles “a les
batalles de postureig” pro-
tagonitzades per les for-
macions sobiranistes en
les últimes hores. Per re-
matar el relat, Bassa tam-
bé va reivindicar la jornada
del 3 d'octubre del 2017,
la de l'aturada de país. “Va
ser un dia en què tots ens
vam conjurar per avançar
junts, lliures i pacífics.” ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Allò d'en Matteotti

Els ho havia advertit feia pocs minuts a partir d'una anècdota de quan era petit i estudiava amb professors italians. Deien, al jove alumne Oriol Junqueras, a tomb de l'assassinat per part del feixisme del diputat Giacomo Matteotti, un dels caps de l'oposició parlamentària a Mussolini, que "els demòcrates mai han d'abandonar la seu parlamentària, mai han de renunciar a parlar en seu parlamentària". "No s'abandonen mai els parlaments, sempre que es pot, s'hi parla, s'hi defensen posicions de manera educada. Sempre que es defensi de manera educada, és la nostra obligació i deure, i gairebé la nostra devoció, poder parlar en seu parlamentària", va defensar el president d'ERC, pres polític, vicepresident legítim, eurodiputat i vicepresident del grup parlamentari dels Verds/ALE al Parlament Europeu en la seva compareixença a la comissió del 155, com si pressentís que els diputats de Ciutadans s'aixecarien i marxarien de la sala.

Junqueras havia estat escoltant atentament els retrets de Lorena Roldán mirant-la fixament als ulls, traient-se les ulleres, desafiant-la a aguantar-li la mirada, com havia avançat que faria; però Roldán no va voler ni esperar la resposta del dirigent republicà i va abandonar la comissió —a la qual fins ahir no havia assistit mai— amb un mig somriure. "No s'esperaran a la meua resposta?", li preguntava Junqueras aixecant el braç com dient "home!". "Llàstima, havíem començat a dialogar i ara marxeu, quina mania de marxar, he començat a explicar-vos allò d'en Matteotti", els recordava infructuosament. "Seria elegant que es quedessin a escoltar la resposta", els indicava el president de la comissió, Toni Morral.

Roldán i la seva claca de diputats només van sortir a escena per la compareixença del líder d'ERC, malgrat quedar-se tot el dia a la cambra. "Es fan petits al costat de l'Oriol", comentaven els seus companys de partit. A Ciutadans no li va interessar parlar amb cap altre dels presos. Ni els socialistes, als quals ERC acaba d'investir el president, ni tampoc el PP no van fer acte de presència.

"Qui més crida en contra d'aquestes tesis [independentistes], és qui més vots perd a tot arreu, en totes les eleccions, sense excepció, i el fet que molts de vosaltres abaixeu els ulls quan us

ho dic és la prova més gran", els va etzibar Junqueras, bo i constant que la majoria dels perpetradors de l'article 155 ja no hi són (Mariano Rajoy, Soraya Sáenz de Santamaría, Albert Rivera), mentre que ell continua dempeus: "Les urnes ens han passat factures diferents."

Junqueras, igual que Quim Forn, no tornava al Parlament des d'aquell 27-O en què es va proclamar la independència. La resta no trepitjaven la Ciutadella des del ple migpartit d'investidura de Jordi Turull, mig celebrat el març del 2018. La prova que el retorn d'ahir era un miratge de menys de vint-i-quatre hores era la presència de mossos de paisà que s'anaven rellevant per fer guàrdia a peu dret en un racó de la sala. Un d'ells consultava el mòbil amb un llaç groc a la part interna de la funda del telèfon.

Els represaliats van arribar abans de les nou del matí. Primer, l'exconsellera Dolors Bassa, procedent del Puig de les Basses. Si el procés s'expliqués a partir d'abraçades, hi figuraria la que el

Si el procés s'expliqués a partir d'abraçades, hi figuraria la que ahir es van fer Torra i Junqueras

president, Quim Torra, es va fer amb Junqueras al vestíbul del Parlament l'endemà que se li retirés l'escó, l'endemà de la fotografia dels consellers d'ERC asseguts sense aplaudir-lo. Seguidament, els presos van pujar l'escalinata que el 27-O era plena d'alcaldes alçant la vara amb el govern que avui és a la presó i a l'exili rere la balustrada. Tots sis van seguir les intervencions dels seus companys des de la zona de presidència i el despatx d'audiències, on Roger Torrent els va acompanyar de bon matí.

Les compareixences van servir per constatar que estan en plena forma. L'exconseller de la Presidència va lamentar no haver pogut dir a la cara als diputats de Ciutadans que "són uns maleducats i uns covards" perquè "l'única cosa que saben fer a banda de dir mentides i difamar és córrer de seguida a les faldilles de la cúpula judicial". "Els puc assegurar que a la presó hi ha molta més humanitat que la que desprenen aquestes persones. M'agradaria que la senyora Roldán m'aguan-

tés la mirada quan parla del tracte que hauríem de tenir a la presó", va desitjar Turull.

A l'exconsellera Dolors Bassa, que va fer un relat colpidor dels efectes físics que provoca la presó, li va saber greu que els diputats taronja no hi fossin, perquè els volia explicar totes les dificultats derivades del 155 que Ciutadans va signar: "Van arriscar el benestar de la ciutadania per un rèdit electoral, és imperdonable." També l'exconseller Raül Romeva hauria estat "encantat d'escoltar aquella gent que se sent exclosa, però és que han decidit marxar". "M'encantaria escoltar-nos cada dia, però és que ni tan sols s'han dignat a venir-nos a veure a la presó. Soc un magnífic escoltador, però també tinc el dret a defensar allò que crec", va reivindicar Romeva en presència de la seva parella, l'eurodiputada Diana Riba, que piulava: "Per unes hores, la política torna al terreny de la política. Per unes hores, l'anormalitat democràtica es difumina. Per unes hores, et puc tornar a donar la mà en llibertat."

Junqueras, al costat del vicepresident Pere Aragonès, aplaudia l'actuació política dels seus companys d'ERC, mentre que Turull va ser dels més crús a l'hora de demanar d'aparcar els retrets entre els socis de govern: "Segons quins episodis veiem, no trobem sentit a la nostra presó." "A la presó els moments tristos que vivim són quan veiem moments com el d'ahir [abans d'ahir]; si ens volen fer més feliços, episodis com el d'ahir no els facin, sisplau", va reclamar al bloc independentista. L'excandidat a la presidència els va fer avinent la teoria del replà, que diu que n'hi ha que voldrien anar tres graons més amunt i altres, tres més avall, però que només al replà es troben tots: "Hi ha replà." Igualment, l'exconseller Forn va exigir a l'independentisme deixar els partidismes i el tacticisme de banda.

Mentre compareixien els presos, continuava la repressió: el Tribunal de Comptes reclama 4,1 milions d'euros als responsables de l'1-O, el Tribunal Constitucional va acordar dur a la fiscalia Torrent i altres membres de la mesa perquè investigui si l'han desobeït, la JEC va amenaçar Clara Ponsatí... També es va saber que els presidents Quim Torra i Pedro Sánchez es reuniran la setmana vinent. Si hi ha replà o no n'hi ha, es comprovarà els pròxims dies.

Emili Bella

El govern, al Parlament amb els seus antecessors

Redacció
BARCELONA

Tot el govern de la Generalitat es va traslladar ahir al Parlament per escoltar els exconsellers i l'exvicepresident empresonats. Els respectius consellers del mateix àmbit que Forn, Romeva, Rull, Turull, Bas-

sa i Junqueras van acompanyar-los en les compareixences, al costat d'Antoni Morral, que presideix la comissió sobre l'article 155. Bona part d'ells van detallar partides i projectes aturats per l'aturada estatal sobre la Generalitat. ■

Aragonés, Budó, Buch i Vergés ahir a primera fila de la comissió del 155 ■ JOSEP LOSADA

El president Torra i l'eurodiputat Junqueras, abraçant-se. A sota, l'exconseller Turull a la sortida de la comissió. Al costat, l'exconsellera Bassa acompanyada de Torrent. I a baix, el moment en què Roldán s'aixeca i abandona la sala ■ JOSEP LOSADA / ACN

MAD-ZGZ-BCN-MAD

10.000

BITLLETS
BITLLETS
BITLLETS

A
5€*

durant

10 DIES

*PREU PER TRAJECTE

A PARTIR DEL
27 DE GENER

renfe
avlo

Alta velocitat per a tots

Compra els teus bitllets
a avlorenfe.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Hem de parlar amb tothom”

Joan Rueda BARCELONA

“Penso que val la pena provar-ho; la nostra obligació continua sent parlar amb tothom, al Parlament, en el marc de la societat catalana i en totes les taules de diàleg que calguin: jo me'n moro de ganes.” Oriol Junqueras, el vicepresident del govern legítim, tal com el va presentar el president de la comissió d'investigació del Parlament que ha d'estudiar els efectes de l'aplicació del 155, Antoni Morral, va dedicar gran part de la seva intervenció d'ahir al matí a defensar el diàleg i, per tant, la taula de negociació entre governs que el partit que presideix, ERC, ha pactat amb el executiu del PSOE a canvi de la investidura de Pedro Sánchez, un acord que ha tibet, encara més, les relacions entre els socis del govern actual.

De fet, Junqueras, que va estar acompanyat tota l'estona per l'actual vicepresident del govern, Pere Aragonès, va encetar la seva intervenció remarquant que l'executiu del qual formava part no va renunciar mai al diàleg i deixant clar que “aquesta actitud no s'ha trencat pel fet que alguns de nosaltres estiguem a la presó”. L'exvicepresident va defensar que aquest diàleg s'ha d'oferir “a tothom, també als que més van aplaudir la repressió, als que més van aplaudir el nostre empresonament, perquè per dialogar, negociar i arribar a acords s'ha de parlar amb qui pensa diferent”. Coneixedor de les crítiques que està rebent ERC per la seva aposta per la taula de diàleg amb el PSOE, Junqueras va atribuir als republicans el lideratge en independentisme –“no hi ha ningú més independentista que jo”– i del republicanisme, però “també som líders en el diàleg”, hi va afegir.

En aquest punt, tot i defensar la negociació “amb tothom”, sí que va advertir “a alguns dels que van aplaudir els cops de porra” que poden ser objecte en un futur “de les clavagueres de l'Estat”. “Com ho vaig ser jo i ho va ser la meua família per ordre directe d'un ministre de l'Interior”, va afirmar. Junqueras va afirmar que “l'Estat no es pot estar de fer servir les eines que ha fet servir sempre” i que no s'estarà de “crear proves falses contra els que pensen diferent”. El vicepresident del govern legítim hi va afegir

que una de les conseqüències de l'aplicació de l'article 155 podria haver estat que els que “no podien guanyar a les urnes, potser guanyarien amb els rivals a la presó”, però que ni això havia passat, i va recordar els resultats del cycle electoral de l'any 2019. De la mateixa manera, Junqueras, condemnat a tretze anys de presó pel Tribunal Suprem pels fets de l'1-O, va assegurar que l'aplicació d'aquest article tampoc va aconseguir l'efecte buscat: “generar por”. “No en tenim, no n'hem tingut mai, i ara tampoc; la presó és una part del camí cap a la llibertat”, va sentenciar.

Junqueras va qualificar “d'injusta” la sentència del Suprem. “Res del que vam fer era il·legal, res”, va dir amb referència al fet que la celebració d'un referèndum no està tipificada al Codi Penal. L'exvicepresident va assegurar: “Cada cop que hem anat a Europa, ens han donat la raó i, tot i això, l'Estat continua negant-ho, contra tot el món, i això és perquè confonen justícia amb venjança.” En aquest punt, Junqueras va recordar que dos dels seus besavis també havien estat a la presó acusats de rebel·lió: “No ens intimiden.”

Tot i aquesta anàlisi de la situació, el president d'ERC va defensar la temptativa de diàleg que s'obre amb l'acord amb el PSOE: “Anem a la taula de diàleg amb entusiasme i escepticisme, cosa que no és incompatible.” “Voler dialogar no és un senyal de feblesa, sinó de confiança en nosaltres, en les nostres posicions; no ens fa por parlar”, va concretar ja en el torn de rèplica als grups parlamentaris. Ara, també va admetre que “els socialistes han defraudat molts de cops i, vist això, hem de tenir un punt d'escepticisme”.

Junqueras, però, va posar al mateix nivell la voluntat de diàleg amb la “d'acumular les forces necessàries per exercir el dret a l'autodeterminació, perquè ho tornarem a fer”, va dir referint-se a un referèndum com l'1-O. Per al dirigent d'Esquerra, fer un referèndum d'autodeter-

“Les clavagueres de l'Estat no es poden estar de fer servir les eines que han fet servir sempre”

ORIO JUNQUERAS

minació és “una cosa normal”. “Al llarg del segle XX hi ha hagut 106 referèndums d'autodeterminació al món”, 54 dels quals “s'han dut a terme a partir de l'any 1991”, i 26 es van fer “sense el consentiment de l'Estat matriu”. Això sí, l'exvicepresident va assegurar que, per dur a terme un altre referèndum, l'independentisme necessita “acumular forces, ser més, sens dubte”, en la línia del ja conegut objectiu d'eixamplar la base, frase que no va pronunciar en cap moment.

Noves majories en el futur

En aquesta línia, Junqueras va defensar que s'han après coses d'aquell octubre del 2017 “en què si haguéssim lluitat contra un estat democràtic haguéssim guanyat, perquè, de fet, vam guanyar; però, en l'altre plat de la balança, hi havia els cops de porra, l'empresonament dels rivals polítics, la dissolució d'aquest Parlament, la destitució del govern” i que, vist això, i ja que “es vol guanyar de forma estrictament democràtica, només volem vots, molts de vots”. L'exvicepresident considera que “aquestes noves majories àmplies existiran” i vol pensar que “els resultats electorals del 2019 són un bon indicador”. En les respostes als grups, interpellat sobre si no hagués estat millor anar a eleccions aquell mes d'octubre, Junqueras va assegurar que “calia tirar endavant perquè la gent veies què, en termes de repressió, podia passar el que alguns ja dèiem, que hi podia haver presó, i que això no era només una teoria”.

Junqueras es va mostrar convençut que l'article 155 “no va servir de gaire o de res, només per impedir polítiques socials, com ara la renda garantida” o “per avalar els nostres empresonaments”. En la seva intervenció final, Junqueras va recordar que dos dels grans instigadors del 155, Mariano Rajoy i Soraya Sáenz de Santamaría, “ja no hi són” mentre que ell, “jo”, referint-se de nou a l'oportunitat de diàleg que s'obre, “si que hi seré”. “Els han pagat una factura, i jo una altra, i ves que no sigui que jo prefereixi la meua, de factura”, va concloure. ■

MOU-TE PER L'ESCLEROSI MÚLTIPLE

CIRCUIT DE BARCELONA-CATALUNYA

ATLÈTIQUES	BICICLETA	PATINS	ELÈCTRICA
10 KM, 5 KM, MINI (INFANTIL) I MILLA	20 KM, 5 KM, MILLA (INFANTIL)	10 KM I MILLA	5 KM

ÀREA LÚDICA + ACTIVITATS INFANTILS + FOOD TRUCKS

Informació i inscripcions:
moute.fem.es
93 228 96 99

2 FEBRER 2020 | 9:00

20^a
EDICIÓ

L'Àlex Corretja deixarà la raqueta per participar a la cursa solidària més antiga de Catalunya

Fundació Esclerosi Múltiple

Amb el suport de:

EL PUNT AVUI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Evitin episodis com els d’ahir”

Laia Bruguera BARCELONA

Tot i que la sèrie que quan pot mira Jordi Turull a la presó (l’oferta, és clar, és limitada) és la mítica *La Casa de la Pradera*, farcida d’esdeveniments traumàtics com la ceguesa de la filla gran o els mil i un problemes per tirar endavant la granja familiar, per a l’exconseller de Presidència cap drama és comparable amb episodis com el que es va veure dilluns al Parlament. “Ara sé que em ficaré en un vesper”, va admetre quan li tocava respondre a les preguntes fetes pels diputats de JxCat, la Crida Constituent, ERC i la CUP durant la sessió de la comissió d’investigació sobre el 155, “però tot i agrair-los la seva solidaritat, els he de dir que si volen que siguem més feliços a les nostres cel·les, han d’evitar episodis com els d’ahir, encara hi són a temps”. Turull es referia al tens i caòtic ple que va acabar suspès després que el president del Parlament, Roger Torrent, acceptés l’última decisió del Tribunal Suprem i retirés l’escó al president Quim Torra. Els aplaudiments dels diputats de JxCat a Torra mentre els seus companys d’Esquerra es mantenien estàtics i amb cara de circumstàncies és una imatge demolidora que, com va recordar Turull, dona ales a “la cort mediàtica del 155”.

Al diputat de JxCat no el preocupen els missatges apocalíptics de certs mitjans de comunicació perquè “abans del 155 ja hi va haver moments com aquest i no es cansaven de dir que la legislatura s’havia acabat” i no va ser així, però té clar que si es vol seguir avançant cal recuperar “la unitat”. “Més que la unitat –va matisar–, ens cal lleialtat i confiança, perquè no podem fallar als ciutadans.” “Estic trist quan des de la presó veig aquesta desunió, i la gent que ens envia cartes tampoc no entén res”, va etzibar tocant la cresta a propis i estranys, assegurant que “és fúmut que els diputats oblidin quins són els seus compromisos amb els ciutadans”. Instants després, visiblement moix i afectat, va venir un dels moments més intensos: “Volem trobar sentit a la presó, i amb episodis com aquest no el trobem.”

Per a l’exconseller condemnat a dotze anys de presó per sedició i malversació de fons públics, “recuperar l’esperit d’anar a l’una de debò” és “més necessari que mai” perquè en la taula de diàleg que

s’ha d’encetar “és possible que el PSOE falli, però el que no pot passar és que fem nosaltres”. Això sí, en clara referència als socialistes i també als seus socis d’ERC, va advertir que el diàleg havia de ser “real, no per fer bullir l’olla o marejar la perdiu”.

Més humanitat a la presó que a Cs

Tot i la forta crítica que aquesta intervenció plantejava, les paraules més dures de Turull van ser per als diputats de Ciutadans, que van plantejar retrets i preguntes a Oriol Junqueras –que afectaven la resta de presos– però van marxar abans que cap dels interpellats pogués obrir la boca. “Són uns maleducats i covards, a la presó hi ha molta més humanitat que la que desprenen aquestes persones”, va dir el diputat de JxCat, que va convidar Lorena Roldán a mirar-lo “a la cara” quan parla dels suposats privilegis dels quals gaudeix entre reixes.

Turull també va defensar que el govern de Puigdemont no va enganyar a ningú amb la DUI i que estava preparat “per fer un Estat en quatre mesos”. “Qui no estava preparat per a un acte de radicalitat democràtica com aquest era l’Estat.” De fet, en la seva intervenció inicial, va assegurar que el 155 va ser “la culminació d’un fracàs per engany de l’Estat”. Es va passar de la transició i el pacte del 78 a la promesa de més autogovern per acabar “combatent-lo”, va resumir. A partir de llavors, va assegurar, tot el que ha passat “hauria de fer estremir a qualsevol demòcrata”. Tant Turull com els diputats que van tenir el torn de paraula van recordar que ell va ser objecte d’una de les màximes anomalies democràtiques, ja que quan es va presentar com a candidat a la presidència de la Generalitat no va poder participar en el segon debat d’investidura perquè va haver d’ingressar per segon cop a la presó. “Sempre em quedarà el dubte de què va passar, perquè estàvem complint amb totes les mesures cautelars”, va deixar enlaira.

“Hem après de moltes coses”

David Brugué BARCELONA

Josep Rull va encarar la compareixença d’ahir amb orgull. Un orgull legítim del que es va fer entre tots, com ell mateix va admetre després de demanar disculpes si algú ho havia confós amb cofoisme. Per a Rull, el d’ahir era una dia extraordinari. Podia portar corbata, vestit i el pin que l’acreditava com a conseller legítim del govern Puigdemont. Una sensació que fa mesos que no experimenta. Però també afrontava la seva intervenció, va explicar, sense ombra d’odi ni de rancúnia. I per exemplificar-ho es va referir a una anècdota amb un funcionari d’Extremera, a qui va recomanar que llegís alguna de les milers de cartes que reben els presos perquè veïés que ells, els presos, no són persones sense ànima que volen fer el mal a altres persones, sinó persones que han estat empresonades per les seves idees, en un país que perd llibertats i drets dins una campanya orquestrada amb l’ànim de fer perjudicar el govern català i Catalunya. Aquesta és, de fet, l’espina que va vertebrar la intervenció de l’antic responsable de les conselleries de Territori i Empresa.

Va relatar com el govern abans del 155 ja patia perquè Catalunya té un projecte de país que s’assembla al de molts estats del nord d’Europa. Un projecte que a l’Estat espanyol no s’entén. I va posar diversos exemples de com les ministres Isabel García Tejerina i Ana Pastor no entenien del que els proposaven en àmbits com la llei de canvi climàtic. “Ens movíem en paràmetres diferents”, va asseverar. Rull va admetre que la intervenció de l’autonomia catalana no el va fer sentir destituït com a conseller i que en els tres mesos i mig que va estar a presó en primera instància continuava exercint-ne. Però sobre els efectes del 155 va ser contundent: mentre que a Territori l’efecte va ser més menor, a Empresa hi va haver acarnissament per combatre els elements fonamentals de l’economia productiva catalana. Va recordar el decret – “que no estava fet per atzar”– que fomentava el trasllat d’empreses fora de Catalunya i que, al seu parer, era una conseqüència directa del discurs que Felip VI va fer el 3 d’octubre. Va admetre que hi va haver pressions de “poder públics” de l’Estat a les empreses en què, fins i tot, els donaven un termini

d’una setmana per treure la seu social fora del territori català. Un trasllat que no va comportar perdre plantes de producció i que va tenir un efecte minso per la capacitat productiva i l’atractiu empresarial de Catalunya. “De les 8.642 empreses estrangeres, cap va anar-se’n”, va recordar.

Rull considera que el 155 respon a un pla per confrontar territoris i que no és un element aïllat ni quirúrgic. En aquest sentit, va recordar que continua vigent amb la repressió de certs poders públics. I va posar d’exemple la sentència del Suprem que els condemna i eximeix altres consellers. Per què? Perquè ells van deixar la política. Un pas que ell no es planteja de fer, ja que creu que el sentit de la sentència del Suprem el que ve a fer és una crida a la resta de l’Estat en la qual s’adverteix que una manifestació massa massiva o discrepant pot ser considerada sedició. “Avui som els independentistes. Demà qualsevol que gosi discrepar”, va reblar. Però la seva convicció és continuar lluitant perquè “no hi ha prou presons ni barrots per tancar l’anhel d’un poble democràtic que vol ser lliure”. “La unitat d’Espanya val trepitjar drets i llibertats? Val tot?”, es va preguntar l’exconseller, que va criticar la barreja del poder executiu amb el judicial. Sobre això, va relatar com, de la majoria de coses que els afectaven, se’n sabentaven per la premsa des de presó.

Però tot i l’amarga experiència, va reiterar que tot plegat ha servit per ensenyar-los moltes coses. Que no es penedeix de res, que hi tornaria a ser però que possiblement –com havia dit abans Quim Forn–, si s’hagués fet millor, ara cap d’ells estaria tancat a la presó. Josep Rull va tenir pocs retrets. Possiblement l’únic que va fer va ser a la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, que en acabar la sessió de constitució de la cambra els va fer esperar dins l’hemicicle fins que van entrar agents de la policia estatal per desallotjar-los.

Una escena que, va dir, ningú es podria imaginar en parlaments com el francès o l’anglès.

“El diàleg ha de ser real, no per fer bullir l’olla o marejar la perdiu”

JORDI TURULL

“La unitat d’Espanya val trepitjar drets i llibertats?”

JOSEP RULL

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“S’imposa una amnistia”

Rosa M. Bravo BARCELONA

L’aplicació del 155, un article que apareix a la Constitució Espanyola però que ha servit per destituir consellers i governs de manera il·legal, ha estat l’error més gran que s’ha fet en política en l’època democràtica. Ha estat l’instrument de què s’ha servit un estat que ha volgut fer desaparèixer l’adversari polític en comptes de derrotar-lo a les urnes. L’instrument de què s’ha servit un estat “que té por, que és covard, que no té el coratge suficient de confrontar-se amb gent que no pensa com ell creu que ha de pensar”. Un instrument aplicat amb una motivació que no té res a veure amb el compliment de la llei. I, si això no va de lleis, llavors va de política. “Si estem davant d’una causa política només té sentit començar pel diàleg i la negociació. Si ens prenem seriosament la condició política d’això que està passant, s’imposa una amnistia. Això va de reconèixer que s’ha volgut silenciar i perseguir una ideologia.”

Aquest va ser, a grans trets, l’argument que va desenvolupar ahir Raül Romeva en la comissió del 155, en què va defensar el paper que va jugar el Departament d’Exteriors que presidia i en què va fer gala del coneixement que té sobre la resolució de conflictes a l’àmbit internacional per aportar algunes pautes que s’haurien de seguir. La primera, reconèixer el dolor aliè. “El reconeixement del dolor en conflictes és l’inici per escoltar-nos”, va argumentar. I de dolor n’hi ha hagut, i en cara n’hi ha, molt. “És innegable que el 155 va provocar un dolor afegit al que havíem patit l’1 d’octubre en forma de porres i a una creixent repressió que encara avui no s’ha acabat”,

va assegurar, tot recordant els processos judicials encara pendents. I un dolor, també, “de la gent que va sentir que no se la tenia suficientment en compte o que discrepa, cosa absolutament legítima”. Perquè la discrepància política és totalment vàlida, però de la repressió del que discrepa “no se’n pot dir democràcia, i això és el que ens ha portat aquí”. El 155, va dir Romeva, forma part d’un paquet repressiu que, paradoxalment, “s’ha mostrat absolutament inútil, una prova de covardia política i un fracàs contundent”. Perquè “creien que ens atemoririen però ens han fet més forts, més grans, més fermes i més serens que mai”. La independència de Catalunya i la construcció d’una república en el si de la UE “és un camí complicat, no ràpid, no indolor, però estem convençuts que és un camí irreversible”, va afirmar.

Algunes de les persones que van impulsar l’aplicació del 155 ja no estan en política, “com ara Rajoy, Sáenz de Santamaría i un tal Rivera”, va recordar Romeva, mentre que ells i la resta dels presos han estat apartats de les institucions. “Però que ningú dubti que per un segon hem deixat de fer política, encara que se’ns vulgui fer callar i amagar”, va reclamar l’exconseller d’Exteriors. “I continuarem fent política per defensar la voluntat de construir un país millor per a tothom sense exclusió.” Romeva va criticar en diverses ocasions l’absència “dels que se senten exclosos i avui han marxat, i no s’han dignat a venir a presó per escoltar” els arguments dels que reclamen la independència.

“Si estem davant d’una causa política només té sentit començar pel diàleg i la negociació”

RAÜL ROMEVA

Romeva es va presentar com un d’aquells que s’han convertit a l’independentisme a cop de circumstàncies. Va abandonar el federalisme arran de la sentència contra l’Estatut, el 2010: “Però si no hagués estat llavors m’hauria fet independentista l’1 d’octubre o el dia que ens van cessar. Vaig entendre que això no anava només de defensar la independència sinó sobretot de defensar els drets, les llibertats i la democràcia.” Es va presentar també com el rei de l’autocrítica, “que ens ajuda i ens permet millorar”, i va advocar perquè tothom la practiqui, començant pel sistema judicial espanyol.

Romeva va reconèixer: “Els que defensàvem i defensem la República Catalana no ens n’hem sortit encara, però els que volien impedir que això passés tampoc se n’han sortit, pel que podríem dir que estem en un empat tècnic, i aquí només hi ha una solució possible: dialogar, negociar i arribar a acords.” En això consisteix “fer política”: “Una cosa que mai hem renunciat a fer, malgrat que hi hagi qui intenta apartar-nos de la política.”

L’extitular d’Exteriors es va mostrar agraït amb les persones d’aquest Departament “que van continuar al peu del canó malgrat els cessaments”, i va defensar la tasca que la conselleria ha fet per la cooperació internacional, la transparència del govern, la projecció internacional i la memòria històrica. I va assegurar que a les delegacions exteriors el que s’ha fet sempre ha estat “parlar i escoltar, fer xarxa, obrir portes i en cap cas negar el diàleg en la més estricta legalitat”. ■

“El 155 va perjudicar tothom”

Eva G. Pagán BARCELONA

La darrera de les conselleres a intervenir en la comissió del Parlament va ser l’única dona citada per parlar del 155, la consellera Dolors Bassa, qui va adreçar les seves primeres paraules a les famílies de les dones assassinades per violència masclista, quatre en quatre setmanes, al nostre país. Qui va ser consellera de Treball, Afers Socials i Família en el govern del president Carles Puigdemont va recordar, en primer lloc, que l’aplicació de l’article 155 de la Constitució Espanyola va ser “un error perquè no va tenir ni la importància que pretenia que tingués ni va escapar les conviccions del nostre país. Només va servir per aturar polítiques socials i econòmiques”, i no va “aconseguir res del que pretenia”, que era “escapar l’independentisme”. Amb tot, Bassa va tenir paraules de certa duresa contra els partits polítics que van donar suport a la seva aplicació, PP, PSC i Ciutadans: “Van arriscar el benestar de la ciutadania per un rèdit electoral. I per a mi, això és imperdonable, i el mateix per a les forma-

cions que en van fer seguidisme”, va dir. “Cap polític que representi els catalans i les catalanes s’hauria d’alegrar del patiment de les seves entitats i del patiment personal de molts d’ells”, va lamentar.

“Volien usurpar les institucions”, va denunciar, però “no van aconseguir res del que es pretenia”. Bassa va enumerar les diferents partides que es van congelar, retardar o anul·lar durant la intervenció del govern espanyol, entre altres, el desplegament de la renda garantida de ciutadania, noves places en residències de gent gran i menors d’edat o l’aprovació de plans integrals. “Tan evident i perjudicial va ser l’aplicació del 155 que fins i tot tots els sindicats així ho van expressar” i van avisar que provocaria retards en la licitació dels contractes, va dir.

Bassa va recordar també les injustícies de la seva entrada a la presó i la seva acusació de sedició per haver aprovat uns serveis mínims per a la vaga del 3 d’octubre que “la ministra Fátima Báñez va declarar pràcticament similars per al 8 de novembre”.

“Hem de posar en valor el 3 d’octubre”,

va animar Bassa. “L’esperit del 3 d’octubre és el que hem de continuar i fer créixer per seguir endavant”, va dir, alhora que va demanar deixar enrere les disputes entre partits. “Ara no calen baralles, batalles de postureig. Ara és el moment del diàleg, d’avançar dia a dia. Ens hem guanyat el dret a no rendir-nos, a construir un país més just i lliure”, va dir. “Ho faríem de manera diferent, no cal fer el mateix amb els mateixos resultats, però hem de continuar amb el llegat de tants que abans ens han precedit.” “Cal esforç i persistència col·lectiva”, va finalitzar. En començar la seva intervenció, qui va ser titular del Departament de Treball durant l’1 d’octubre va assumir que “no és fàcil estar aquí, després de 700 dies de presó” i va voler posar en relleu l’impacte emocional, físic i psicològic que la presó té sobre els presos, no només els polítics; alhora que va demanar que no es banalitzés el fet d’estar empresonat.

“Socialment, ens toca viure un temps desconcertant. Però com a col·lectiu, ens en sortirem”, va sentenciar Bassa.

“Ara no calen baralles de postureig, és el moment del diàleg”

DOLORS BASSA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Van orquestrar la mentida”

Mireia Rourera BARCELONA

L'exconseller d'Interior Joaquim Forn va recordar ahir que una de les conseqüències de l'aplicació del 155 va ser la intervenció –i, per tant, el trencament– de la Direcció General de la Policia i, de retruc, de tota l'estructura dels Mossos. “Va ser del tot premeditat, no va ser casual. Ja feia temps, sobretot des de l'èxit de la gestió i el reconeixement internacional de l'actuació altament professionalitzada dels Mossos durant els atemptats del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils, que l'Estat havia desplegat una estratègia sense precedents per desprestigiar la policia de Catalunya.” Va ser un intent de desprestigi i un atac acarnissat, una crítica constant per intentar posar en dubte, va dir Forn, la professionalitat i la capacitat de la policia catalana, amb un únic objectiu: “Recuperar les competències en matèria de seguretat i d'ordre públic que la llei ens atorga.” Forn va assegurar ahir que l'Estat, de manera organitzada des de diverses instàncies –mediàtica, judicial i institucional–, va muntar una campanya per “buscar les excuses per recuperar unes competències que van costar molt d'obtenir al seu moment i que l'Estat estava obsessionat a recuperar”.

En aquest punt, Forn va voler explicar un episodi que, va dir, per ell és “vergonnyós” i que el va afectar especialment perquè el va conèixer quan estava a la presó d'Estremera, “en una situació d'incapacitat per poder contestar” i donar la seva versió dels fets –que, va dir, tenia ganes d'explicar– davant “una allau de mentides i calúmnies”. “Sento que alguns dels autors d'aquestes calúmnies hagin decidit no ser a la sala. Jo comptava que potser avui aquestes persones ens demanarien perdó.” Es refeia a l'episodi del transport d'una sèrie de documents que els Mossos portaven a incinerar a la central del Besòs. “Vostès saben que el jutge va arxivar el cas, però no podem oblidar la quantitat de falsedats que es van dir al voltant d'aquell fet.” Va recordar, per exemple, que García Albiol, del PP, va comparar el govern amb la Gestapo, el va acusar d'es-

pionatge i va acusar els Mossos d'haver fet seguiments al delegat del govern espanyol i del PP. Un altre mitjà espanyol, va recordar ahir Forn, va arribar a dir que “els documents recuperats de la incineradora provenen de la col·laboració de la policia catalana amb el procés”. I Inés Arrimadas, recordava també Forn, va dir que el govern de la Generalitat havia fet espionatge polític contra polítics contraris a la independència amb mitjans públics.

Forn va explicar ahir que, a mesura que s'acostava l'1 d'octubre, els Mossos van decidir donar protecció i vigilància a diverses personalitats polítiques i socials com ara els presidents dels diversos grups parlamentaris. Doncs bé, l'exconseller d'Interior va assegurar que ell en persona va trucar a aquests polítics per dir-los que els havien posat escorta. “Quan vaig parlar amb ells, amb Arrimadas, amb García Albiol, amb el senyor Iceta..., sabien perfectament que tindrien assignats uns mossos. De fet, ells mateixos em van dir que volien més protecció, cosa que era impossible, perquè no tenim tants escortes!” I hi afegia: “Quan ells van fer aquelles greus acusacions que se'ls espiava, sabien perfectament que eren mossos que estaven treballant perquè nosaltres els ho havíem ofert i els estaven protegint.” La indignació de l'exconseller ahir era extrema per casos com aquest.

També va recordar les 70 imputacions contra comandaments policials que “van complir escrupolosament els mandats judicials de l'1 d'octubre”, i les informacions esbiaixades publicades després dels atemptats del 17-A, “orientades totes a intentar desmuntar l'estructura dels Mossos”. Per això, va dir Forn, la intervenció de l'Estat amb l'aplicació del 155 va ser de gran abast en el seu departament. L'Estat, va venir a dir, ho esperava.

Es pot dir que hi va haver diverses dimensions de l'aplicació del 155; una de més radical, la més coneguda, la destitució dels equips de direcció dels departaments, que en el cas del d'Interior va anar acompanyada d'accions penals contra membres del cos dels Mossos d'Esquadra

“Des de la gestió dels atemptats del 17-A, l'Estat va desplegar una estratègia per desprestigiar els Mossos”

JOAQUIM FORN

i alts càrrecs polítics. Una de les conseqüències de l'aplicació del 155 va ser que el departament va quedar bloquejat. Es va bloquejar políticament, de manera que no es van poder tirar endavant projectes que s'havien de tirar endavant amb altres conselleries, i econòmicament. Forn va recordar que l'Estat els va prohibir comprar municions i armes, amb la qual cosa els Mossos no van poder fer pràctiques. També els van bloquejar els fons reservats, amb els quals es finança la lluita contra el crim organitzat i contra el terrorisme, i això ho van fer “només dos mesos després del 17-A, amb un nivell d'amenaça terrorista de 4 sobre 5”, va recordar Forn ahir.

L'exconseller va assegurar que, per culpa del 155, es van aturar durant vuit mesos dues campanyes molt importants: contra els incendis i la de seguretat viària. També que es va aturar un contracte d'arrendament de vehicles per als bombers i la compra de milers de mànegues contra incendis. No van reunir ni una sola vegada el consell de la policia.

Responent a preguntes dels grups parlamentaris, Forn va dir ahir que tot el que van fer ho tornaria a fer, però millor. “És clar que, si ho haguéssim fet bé, jo no seria a la presó”, va dir, i va expressar que a ell li agradaria tenir un estat amb el qual pogués dialogar i que li hagués permès “convocar un referèndum amb plena normalitat”. “Això és el que m'hauria agradat i això és el que hem de tornar a intentar.” Va reconèixer que és veritat que ara s'obre un període de diàleg i que cal aprofitar-lo, però va assenyalar que el diàleg s'ha de mantenir “des d'uns principis clars”.

Pel que fa a les crítiques de la CUP per l'actual violència dels Mossos, en especial de la Brimo –Carles Riera va dir que aquesta unitat té assimilat el 155 i és part de la repressió–, Quim Forn va reconèixer que s'ha de millorar i que a ell també li ha fet mal veure des de la presó algunes imatges –de la violència dels Mossos després de la sentència–, però en tot cas va recordar que s'ha d'anar molt amb compte, perquè, insistia: “Estan esperant que nosaltres cometem un error per retirar-nos les competències.” ■

FIRA de GIRONA
Construint futur Trusting on future

DISTRICTE 21
by FiraRebaixa

Market

MODA • MÚSICA

Palau de Fires de Girona

Del 30 de Gener
al 2 de Febrer

#Districte21

www.firagirona.com

CaixaBank

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TC demana que s'investigui Torrent per desobediència

El tribunal trasllada a fiscalia la reprovació del rei i la defensa de l'autodeterminació que va aprovar el ple El govern aprova avui el pressupost malgrat la crisi oberta

Emma Ansola
BARCELONA

La necessitat de disposar d'un nou pressupost, l'estirada d'orelles dels presos polítics als companys de partit i les reticències a convocar eleccions anticipades per part dels dos socis de govern poden convertir-se avui en el salvavides al qual s'aferrin JxCat i ERC per guanyar temps.

Ahir va ser una jornada de pau i treva per les compareixences dels presos polítics però també per l'anunci del Tribunal Constitucional de portar el president del Parlament, Roger Torrent, a fiscalia perquè l'investigui

per un presumpte delictes de desobediència els dies 22 i 25 d'octubre quan el ple de la cambra catalana va tramitar i aprovar un text en què es reprovava el rei Felip VI i es defensava el dret d'autodeterminació. En aquesta nova causa, acompanyen Torrent el vicepresident i el secretari de la mesa del Parlament, Josep Costa i Eusebi Campdepadrós, respectivament, tots dos de JxCat. Ahir la presidència del Parlament es va mantenir en silenci davant aquest nou embat judicial contra la política catalana respecte a les compareixences dels presos polítics. El president Torra va mos-

trar tot el seu suport al president del Parlament i la resta de membres de la mesa. "Avui toca ser al costat del president i de la mesa. Tot el meu suport i força. Sempre al costat de la defensa irrenunciable dels nostres drets fonamentals i de l'exercici del dret d'autodeterminació", va escriure Torra a les xarxes socials.

Després de l'explosió de dilluns en mig del ple, els dos partits es veuen les cares en la reunió avui de l'executiu que té sobre la taula, a més a més, l'aprovació del pressupost en una primera fase. Que els comptes tirin endavant és una de les prerrogatives

que acumula més suports a banda i banda de les negociacions. Per fer-ho possible, el govern necessita guanyar temps, els cal un horitzó de treball d'uns trenta dies que requereix arribar a la tramitació final del pressupost que avui entra a la cambra catalana.

La necessitat de disposar d'un pressupost, però,

no eximeix els dirigents de qualificar els fets que van passar en el ple de dilluns de molt greus. La retirada de la condició de diputat al president Torra continua fixant una línia vermella per a JxCat. El president ahir va dedicar part de la jornada a escoltar i parlar amb gent de l'entorn de JxCat per acabar de prendre una decisió respecte al

seu soci de govern. Després del ple de dilluns, Torra ja va tenir els primers contactes amb els membres del grup de JxCat que li donen suport i la varietat de respostes proposades era força variada; des de la destitució dels consellers republicans fins a fórmules geomètriques per continuar governant o la convocatòria anticipada

Centenars de concentrats, entre la ira i la perplexitat

El suport als presos al carrer conviu amb les crítiques dels manifestants a la classe política Reclamen la unitat i el compromís que demostra la ciutadania

M. Moreno
BARCELONA

El suport als presos polítics per part de la ciutadania va reeditar ahir les protestes que hi havia hagut la vigília al voltant del Parlament, durant el polèmic ple en què es va retirar l'acta de diputat al president Torra. Des de bon matí, de fet, abans de les nou, i mentre les furgonetes dels Mossos es capiculaven ahir al voltant del parc de la Ciutadella amb les uni-

tats mòbils dels mitjans audiovisuals, centenars de persones es van agrupar darrere les tanques de seguretat, encarrats a l'edifici de la Cambra. Convocats per entitats com ara l'ANC i PicnicX República, la concentració es va mantenir durant hores, mentre se celebrava la comissió parlamentària sobre el 155 que havia convocat molts dels presos polítics i que molts dels concentrats seguien a través dels dispositius mòbils. Agru-

pats en petites rotllanes, els concentrats celebraven petites tertúlies i feien anàlisis de la situació política a Catalunya. Els manifestants estaven molt conscienciats de la necessitat de la seva presència (alguns, proveïts de cadieres de càmping i entrepans), tot i que també mostraven un cert cansament emocional que es traduïa en frases de desencís i de confiança minvant envers la classe política.

Enmig de crits com

"Contra la sentència, desobediència", "Fora, fora la justícia espanyola", "No és justícia, és venjança", l'únic accés al públic des de l'entrada del parc que dona al passeig de Picasso —que va ser tallat durant una estona pels manifestants— va ser tot el dia un anar i venir de gent abillada amb peces de roba grogues que es van enfrontar al vent de la jornada. Com ara una dona de vuitanta anys, que ja hi havia estat el dia anterior i que asse-

Els manifestants, separats del Parlament pels Mossos EL PUNT AVUI

gurava que reivindicaria la independència i la llibertat dels presos mentre les forces l'acompanyessin, i que, de fet, confessava, ja havia participat en algun

programa d'una televisió privada espanyola "dels que fan en directe", i que s'hi havia quedat "a gust" denunciant "les injustícies a Catalunya". Una al-

dedor en aquest acte que li ha costat la pèrdua de l'acta de diputat abans del que es preveia i sense que la sentència del TSJC encara sigui ferma. En el calendari polític també sobresurt una data, el 6 de febrer, el dia de la reunió entre Torra i el president Sánchez.

Avui a dos quarts de deu començarà la reunió de govern a Palau i si els comptes resulten aprovats el vicepresident del

Les frases

“Avui toca estar al costat del president Torrent i la mesa. Tot el meu suport i força”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Malgrat les diferències, reclamem acció conjunta per arribar als millors acords”

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDECAT

d'eleccions.

Ahir, però, la jornada excepcional que es va viure al Parlament va posar el fre a l'escalada de tensió amb què JxCat i ERC es van encarar dilluns al precipici. La intenció és calmar els ànims, tot i que no es descarta que el president Torra pugui exigir algun gest als republicans per evitar la imatge de per-

govern, Pere Aragonès, es dirigirà a la cambra catalana, concretament a la comissió d'Economia, per presentar els números a l'oposició. Els comptes del 2020 tenen el suport del grup de Catalunya En Comú Podem. Malgrat la crisi oberta, no hi ha prevista cap comunicació amb la premsa després de la reunió de govern. ■

ja que, recordava, l'Estat “sí que en té un, de pla, i el du a terme fil per randa”. I, tot i que intentava entendre les diferents estratègies dels partits sobiranistes, la Rosa lamentava que “els costa massa” posar-se d'acord” per traçar la necessària acció conjunta, mentre la gent al carrer ja fa temps que la du a terme sense problemes.

A la tarda, l'Ajuntament de Barcelona es va avançar a la convocatòria d'Urquinaona, ho Tornarem a Fer, prevista per al vespre, retirant els contenidors de la zona, per evitar que fossin cremats. Finalment, els membres del grup es van sumar cap a les vuit del vespre al tall de trànsit que els CDR fan els dimarts a Gran Via amb Entença. Els Mossos havien fet prèviament algunes identificacions a plaça Universitat. ■

tra de les manifestants, la Rosa Cardona, acompanyada pel seu espòs, reclamava als polítics catalans “un pla a llarg termini” que posi fi a la situació actual,

Sánchez i Torra es veuran el 6 de febrer a Barcelona al marge de contrarietats

■ El president espanyol manté la cita i confia que la mesa avanci tot i la tensió ERC-JxCat ■ Espera Aragonès al Consell Fiscal ■ Lozano perd Espanya Global

David Portabella
MADRID

Tot i veure's amenaçada per la tempesta perfecta de totes les contrarietats, la reunió entre presidents es farà. El president de la Generalitat, que viu desposseït del seu escó de diputat al Parlament, i el president espanyol, que és acusat per les dretes de “blanquejar un delinqüent”, es veuran el dijous 6 de febrer a Barcelona. I perquè no hi hagués dubte del gest, el va anunciar la ministra portaveu, María Jesús Montero, al final del Consell de Ministres i amb un esforç d'extremar les cauteles. “És obvi que en aquest moment el president de la Generalitat és Torra. Si hi ha alguna incidència o alguna qüestió que desaconselli la celebració de la reunió perquè Torra no està en disposició de poder celebrar-la, aleshores s'ajornaria o no se celebraria, però ara per ara Torra és el president”, va defensar Montero.

La reunió del 6 de febrer serà la represa del diàleg entre Torra i Sánchez, que va tenir un punt i a part a Pedralbes el 20 de desembre del 2018. El format de la reunió del nou desglaç és obert a debat ara per ara, des del lloc de la cita fins a la composició de les delegacions. Igual que va fer a Pedralbes, l'entorn de Sánchez va deixar ahir la porta oberta a viatjar a Barcelona amb ministres per obrir l'agenda del dia més enllà de la solució del conflicte polític. En aquella ocasió, Sánchez acudia a la ciutat comtal amb la vicepresidenta Carmen Calvo i l'aleshores ministra de Política Territorial, Meritxell Batet. La titular l'Hisenda i portaveu del govern avisa que Sánchez no es mou del “full de ruta” de posar fi a la incomunicació, i que ho fa sense mirar el risc: “No crec que si-

La ministra portaveu, Montero, va anunciar ahir la data de la reunió Torra-Sánchez ■ ACN

Asens relleva Iglesias de president del grup de Podem

La mudança de quatre diputats de Podem al govern –i sobretot la de Pablo Iglesias a la vicepresidència segona i la d'Irene Montero al Ministeri d'Igualtat– deixa un buit al

gui la comoditat ni la incomoditat sinó la responsabilitat que té per establir el diàleg territorial.”

Casado vol el cessament
ALPP, Pablo Casado posa el crit al cel davant un fet amb el qual entén que Sánchez *habilita* Torra i li exigeix destituir-lo sense miraments. “Què ha de fer Sánchez si Torra es nega a deixar d'ocupar la presidència de la Generalitat? Destituir-lo, com se'l destitueix amb la Constitució”, es preguntava i es responia Casado. A aquest clam se suma la diputada de Cs Inés Arrimadas. “En la situació d'haver d'escollir entre els que fan un cop d'estat i

assumirà la presidència del grup d'Unides Podem que ocupava Iglesias serà ara el cap de llista d'En Comú Podem, Jaume Asens.

A més de ser tot un premi per als comuns, que guanyen ara més veu i més visibilitat, l'elecció d'Asens com a home fort al Congrés s'emmarca en l'inici d'una legislatura en què

el PSOE i Podem han bastit una coalició però continuen necessitant el vot a favor dels sobiranistes, com ara ERC o JxCat, en cada votació. Asens no només té una interlocució amb els de Gabriel Rufián –Iglesias i ell no es parlen– i els de Laura Borràs, sinó que també manté obert un diàleg amb els presos i els exiliats.

els que el patim, amb qui estarà Sánchez? Apel·lo Sánchez perquè trenqui amb l'independentisme i deixi de blanquejar-lo”, va dir Arrimadas l'endemà que els seus a l'hemicicle del Parlament coregessin el crit de “delinqüent!” adreçat a Torra.

Amb la cita amb Torra, Sánchez espera posar les bases d'un sòl estable que permeti la creació de la mesa entre els dos governs i que aquesta venci tot i la tensió entre ERC i JxCat i poder aprovar el pressupost del 2020 fins i tot si a Catalunya hi ha eleccions. “No creiem que unes possibles eleccions a Catalunya hagin d'afectar ni el govern

d'Espanya ni el pressupost”, va dir Montero confiant en el vot a favor d'ERC. El govern de Sánchez, a més, espera que la Generalitat se sumi a cites corals i que Aragonès vagi al proper Consell de Política Fiscal i Financera.

Alhora de desbrossar el camí de les estridències, el Consell de Ministres va fer un pas de distensió ahir amb la destitució d'Irene Lozano al capdavant d'Espanya Global i el salt de l'exdiputada d'UPyD –conservant el rang i el sou de secretària d'estat– al Consell Superior d'Esports, des d'on ja no podrà exercir d'assot del catalanisme. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La jutgessa del TSJC “no va voler aclarir” l’ordre de l’1-0

■ Pérez de los Cobos sosté que va alertar-la que Traperó s’escudava en la convivència ciutadana ■ Admet que quan afirma que el major estava “alineat” amb Puigdemont és “una percepció personal”

El major dels Mossos i la seva advocada, Olga Tubau, en l’interrogatori al coronel Pérez de los Cobos, en el judici a l’Audiència Nacional, ahir ■ EFE

Mayte Piulachs
BARCELONA

“Vostè manté algun rancor o animadversió amb el major Traperó per haver-lo rebutjat com a coordinador policial de l’1-0?” És la darrera pregunta que li va formular l’advocada de l’excap policial, Olga Tubau, en un exhaustiu interrogatori al coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos, ahir en la sisena sessió del judici a l’Audiència Nacional.

“Cap”, va respondre el coronel, el qual va haver de matissar totes les acusacions que el dia anterior, amb un còmode interrogatori del tinent fiscal, havia fet contra el major, per a qui la fiscalia demana 11 anys de presó per rebel·lió. Pérez de los Cobos va admetre que quan va afirmar que el major “estava alienat amb Puigdemont” és fruit d’“una percepció personal” i que no té suport documental o material per provar-ho.

El coronel va mantenir, però, el seu relat que la “desconfiança” vers el major anava a més, i ahir va desvelar que després de la Junta de Seguretat, del 28 de setembre, aquella tarda va demanar una reunió amb la magistrada del TSJC, Mercedes Armas, autora de la resolució que ordenava als tres cossos policials aturar l’1-0, perquè “aclarís” el seu mandat, ja que Traperó i el govern “en feien una lectura esbiaixada del que deia de

preservar la convivència ciutadana” per no actuar el dia de la votació. La magistrada, segons el coronel, no li va fer cas, tot dient, segon ell, que la part dispositiva era la important, i refermant-ho amb l’expressió “l’aigua mulla”. Davant les insistents preguntes de la penalista, De los Cobos també va admetre que el major, en la seva intervenció en la Junta de Seguretat, davant dels governants catalans i espanyols, va dir que “els Mossos complirien amb la llei, com sempre”.

Una segona novetat desvelada ahir pel coronel de la Guàrdia Civil és que va ser el llavors secretari d’estat per la Seguretat, José Antonio Nieto, qui va ordenar a la policia espanyola i a la Guàrdia Civil que anessin als centres de votació, en veure “la inacció dels Mossos”. En el judici al Suprem, Nieto va indicar que eren els caps policials sobre el terreny els qui decidien el material antidisturbis a usar. Pérez de los Cobos va reiterar ahir que no tenia cap responsabilitat de comandament, i, sobre la pregunta de per què no va indicar al fiscal superior o a la magistrada Armas que “apartessin” Traperó del dispositiu com ell faria, va respondre que no volia “immiscir-s’hi”.

Avui el judici contra l’exdirecció policial continua amb l’interrogatori del comissari dels Mossos Ferran López. De los Cobos va dir ahir que “no sabia” que López era la mà dreta de Traperó, i va afegir-hi que “les ordres no es donen de manera col·legiada, per això es cobra més”, per treure valor al pla de l’1-0 signat per la prefectura dels Mossos. ■

El correu dels centres i Millo

El coronel Diego Pérez de los Cobos va insistir que el binomi dels Mossos “no era correcte”, ja que podrien haver anat a més centres i no quedar-se estàtics. “Els 8.000 agents de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil van fer el que vostè diu i només van poder actuar en 113 centres de 2.300?”, li va retreure l’advocada de Traperó davant les seves afirmacions “genèriques”.

Olga Tubau també li va preguntar per què l’exdelegat del govern espanyol a Catalunya Enric Millo l’1-0 al migdia va mostrar en roda de premsa la llista de 233 centres del correu de Mossos en què els demanava suport, mentre que De los Cobos afirma que van actuar separats. “Havíem de salvaguardar la relació amb els Mossos, confiava que tornessin al costat bo”, va cloure.

La JEC fa amb Ponsatí com si el TJUE no existís

David Portabella
MADRID

Luxemburg és lluny de Madrid, a 1.700 quilòmetres, però per a la Junta Electoral Central (JEC) la seu del Tribunal de Justícia de la UE és com si directament no existís. Ignorant tant la doctrina Oriol Junqueras, que diu que la immunitat

neix amb la proclamació dels resultats, com l’assumpció que n’ha fet el president del Parlament Europeu, David Sassoli, acceptant Carles Puigdemont i Toni Comín, la JEC esperava en va Clara Ponsatí a Madrid ahir per jurar la Constitució com a nova eurodiputada i amenaça de deixar l’escó vacant.

Amb el Brexit i l’adeu d’eurodiputats britànics, cinc candidats de l’Estat espanyol tindran escó i un d’ells és Ponsatí. En veure que Ponsatí –resident a Escòcia– no va acudir ahir al Congrés, la JEC va citar-la de nou per a demà. El TJUE ja ha deixat clar que jurar o no la Constitució davant la JEC és un acte inútil. ■

Ponsatí esdevindrà eurodiputada amb l’adeu dels britànics pel ‘Brexit’ ■ IAN GEORGESON / EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

	Presumptes responsables	Presumpta irregularitat	Import principal (més interessos)					
La reclamació del Tribunal de Comptes per l'1-O								
1	Josep Ginesta Dolors Bassa	Despeses de l'aplicatiu Referendum.cat i crida extra	161.315 euros (+10.041 euros)	7	Carles Puigdemont Oriol Junqueras Raül Romeva Jordi Turull Toni Comín Meritxell Borràs Dolors Bassa Joaquim Forn Josep Rull Meritxell Serret Santi Vila Clara Ponsatí Lluís Puig Francesc Sutrias Rosa Vidal	Despeses relatives a Unipost	1.186.050 euros (+73.831)	
2	Natalia Garriga Josep Maria Jové Francesc Sutrias Oriol Junqueras Rosa Vidal	Despeses a la nau annexa al CTTI	1.368.830 euros (+85.209 euros)	8	Raül Romeva Albert Royo	Campanya internacional. Imatge Generalitat	60.000 euros (3.735 euros)	
3	Ignasi Genovés Teresa Prohías Neus Munté Jordi Turull	Creació i disseny del registre de residents a l'exterior	10.829 euros (+674 euros)	9	Carles Puigdemont Oriol Junqueras Raül Romeva Jordi Turull Toni Comín Meritxell Borràs Joaquim Forn Carles Mundó Dolors Bassa Josep Rull Meritxell Serret Santi Vila Clara Ponsatí Lluís Puig Albert Royo Rosa Vidal	Invitació a grups parlamentaris europeus	83.448 euros (+5.194 euros)	
4	Ignasi Genovés Joaquín Nin Neus Munté Jordi Turull Rosa Vidal	Difusió de premsa escrita del registre de residents a l'exterior	158.344 euros (+9.856 euros)	10	Carles Puigdemont Oriol Junqueras Raül Romeva Jordi Turull Toni Comín Meritxell Borràs Joaquim Forn Carles Mundó Dolors Bassa Josep Rull Meritxell Serret Santi Vila Clara Ponsatí Lluís Puig Amadeu Altafaj Aleix Villatoro Albert Royo Rosa Vidal		178.112 euros (+11.087 euros)	
5	Neus Munté	Disseny i actuació del registre de residents	2.700 euros (+168 euros)	11	Equip experts IERRT. Helena Catt		167.065 euros (+10.399 euros)	
6	Carles Puigdemont Oriol Junqueras Raül Romeva Jordi Turull Toni Comín Meritxell Borràs Joaquim Forn Carles Mundó Dolors Bassa Josep Rull Meritxell Serret Santi Vila Clara Ponsatí Lluís Puig Antoni Molons Jaume Mestre Rosa Vidal	Campanya Civisme	226.143 euros (+20.924 euros)	12	Raül Romeva Albert Royo	Web Catalonia.eu	128.575 euros (+8.003 euros)	
							TOTAL	3.903.294 (242.980 euros): 4.146.274 euros

Les xifres

2,1

milions de fiança va pagar la Caixa de Solidaritat al Suprem per l'1-O. Reclamat i pendent de tornar.

5,8

milions de fiança va dipositar la Caixa de Solidaritat al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona per l'1-O.

15

dies de termini per pagar la fiança de l'1-O donava ahir el tribunal. Si no es compleix, s'embargaran els seus béns.

4,98

milions d'euros va fixar el Tribunal de Comptes com a import malversat pel 9-N.

El Tribunal de Comptes reclama 4,1 milions per l'1-O

■ En fa responsables Puigdemont, Junqueras, tretze exconsellers i catorze alts càrrecs ■ Dona quinze dies per pagar, mentre que les defenses al·leguen que un jutjat ja va imposar una fiança de 5,8 milions

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Tribunal de Comptes va xifrar ahir en 4.146.274 euros la liquidació provisional de diner públic que s'hauria gastat per organitzar el referèndum d'autodeterminació de Catalunya de l'1 d'octubre del 2017 i en fa responsables directes el llavors president, Carles Puigdemont; el vicepresident Oriol Junqueras; tretze consellers, i catorze alts càrrecs i funcionaris del govern català. A més, la instructora va donar ahir un termini de quinze dies per dipositar aquesta fiança i, si no ho fan, ordenarà l'embarcament dels seus béns. Les defenses van al·legar que hi ha duplictat de fiances: 2,1 milions al Suprem i 5,8 milions al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona pels mateixos conceptes.

Davant el requeriment de pagament, l'expresident Puigdemont i la Caixa de Solidaritat ahir ja feien una crida a les xarxes socials per recollir donatius de la ciutadania. "El Tribunal de Comptes ens demana una fiança de 4,1 milions d'euros als que vam fer possible el referèndum de l'1-O. Tenim quinze dies per evitar que ens embarguin els nostres béns. Si vas votar l'1 d'octubre, et necessitem", piulava l'expresident. El seu advocat no es va personar ahir a la vista, a Madrid, i no va poder exposar al·legacions com la resta.

Des del bufet d'advocats Vallbé de Barcelona, que representa uns tretze exconsellers i càrrecs d'ERC, van anunciar que presentaran un recurs contra aquesta liquidació provisional per la "indefensió" dels càrrecs

Tres funcionaris exclosos

El gabinet de premsa del Tribunal de Comptes va informar ahir que la delegada instructora de la causa de l'1-O ha exonerat Eva María Pardo Ruiz i Jordi Serra i Catalán, tots dos interventors, i Josep Vidal i Fàbrega, "en virtut de les al·legacions fetes pels seus representants legals". Per ara, aquesta sembla

tècnics i polítics.

En les despeses comptabilitzades com a mal usades pel Tribunal de Comptes (vegeu el gràfic adjunt), hi ha dues grans partides de les quals fa responsables tots els membres del govern: la reforma d'una nau annexa al Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI), xifrada en 1,3 milions d'euros, i la

única demanda acceptada per la instructora, que ha refusat totalment les al·legacions dels exconsellers Carles Mundó, Meritxell Borràs, Josep Rull, Joaquim Forn i Santi Vila, que addueixen que el Tribunal Suprem els va exculpar de la malversació de fons de l'1-O i, per tant, consideren que no se'ls pot recla-

despesa en cartes d'Unipost, d'1,2 milions.

Pel que fa a l'espai del CTTI, es dona la circumstància (com les defenses van explicar en el judici contra els independentistes catalans al Tribunal Suprem) que les obres d'aquesta nau es van acabar quan la Generalitat estava intervinguda pel govern espanyol, amb el 155, i el Consell de Ministres va

aprovar una dotació d'uns 500.000 euros per acabar-les, ja que es necessitava per a les eleccions del 21 de desembre del 2017. Per tant, aquest espai no es va usar per a la votació l'1-O.

Quant a la despesa d'Unipost, en l'encàrrec de cartes certificades per als membres de les meses electorals, algunes de les quals van ser intervingudes per la Guàrdia Civil en

naus, en el judici al Suprem es va aportar documentació en què la responsable concursal d'Unipost, que estava en liquidació, desestimava cap reclamació a l'administració, ja que no hi constaven factures.

Pel que fa a la fiança, la instructora del Tribunal de Comptes, en la resposta per escrit a les al·legacions dels afectats, indica que "en sol·licitarà una còpia" a la titular del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que investiga l'organització de l'1-O, "per evitar la duplictat". La jutgessa de Barcelona va elevar fins a 5,8 milions d'euros els diners que reclama als càrrecs tècnics i polítics intermedis que acusa de malversació de fons. La secretaria judicial va fer embargar comptes particulars, diners que es van tornar quan la Caixa de Solidaritat i altres entitats van dipositar tota la quantitat. En el cas del Suprem, el jutge Llarena va fixar una fiança de 2,1 milions d'euros, i com que el tribunal sentenciador va derivar la reclamació de la responsabilitat civil al Tribunal de Comptes, la Caixa de Solidaritat ha demanat que se li torni. Encara els espera. Amb tot, s'insisteix que calen aportacions perquè el termini és just i perquè alguns dels acusats ara no ho estan al jutjat 13. ■